

κρατερόστομος — κρυπτοίζω.

Ἒιθ. τοῦ Ἀρεως, Β. 515· τῶν λεόντων, Ὁδ. Δ. 335· χείρες Δ. 288· Πινδ., κτλ.: — ὡσπάτως μετὰ τῆς συγγενεῖς ἐννοίας τοῦ τραχείας, αὐτητῷ, ἐπὶ τοῦ Ἀιδου, ἸΔ. Ν. 415, πρβλ. Φ. 566. 2) ἐπὶ πραγμάτων, καταστάσεων κτλ., ισχυρός, δυνατός, σκληρός, ἄγριος, πεισματώδης, κρ. ὑψηλόν ΙΔ. Β. 345· ἀνάγκη Ζ. 458· βίη Ζ. 501, κτλ.: — ἐπὶ πλων, βέλος, τόξον Ε. 104. Θ. 279· βίδος Ὁδ. Ω. 170· οὐτως δεσμοίς, δεσμοί ΙΔ. Ε. 386· Ὁδ. Θ. 336· — ὡσάτως, τραχύς, σκληρός, χώρος Ὁμ. Τηρ. εἰς Ἐρμ. 354· σίδηρος διπερ κρατερώτατος ἐστιν Ἡσ. Θ. 864. 3) ἐπὶ διαφόρων παθῶν, ισχυρός, δρμητικός, δυνατός, λύσας, ἔρις, μένος, πένθος, ἀλγεα, κτλ., Ὁμ.: — οὐτως ἐπὶ πράξεων καὶ λόγων, κρ. ἔργα, βίαιαι πράξεις, ἸΔ. Α. 25· κρ. μῆθος, τραχύς, βαρὺς λόγος, αὐτοῦ 326, κτλ.: μήδον ἀπηγένα τε κρ. το ΘΟ. 202. — Κρότλ. καρτερός, κραταῖς, κρατύς.

II. Ἐπίρρ., -ρῆς, ισχυρῶς,

κρ. μάχεσθαι ΙΔ. Μ. 152· ἐστάμεναι Λ. 660· ἔχεσθαι Μ. 501, κτλ.: νεμεσᾶν Ν. 16. 353· καὸς δὲ ἔβαλε κρ., ἐρριψεν ισχυρῶς κατὰ γῆς, Ὁδ. Δ. 344· κρ. σύγροεύειν καὶ ἀποιεπεν μετὰ τραχύτηρας, αὐτηρῶν, ἸΔ. Θ. 1. 694, κτλ.: — Ἐκ τῶν πραγμάτων δι Αἰσχύλ. ἔρχεται τὸ τύπω τουτω ἀπαξ, κρ. γυιοπέδαι πρ. 167· ἐνώ το καρτερός ἦν ἐν καθολικῇ χρήσει.

κρατερόστομος, δη, ἡ, Πινδ. Ἐπιγράμμ. σ. 42.

κρατερός-φρων, ον, γεν. ονος (φρήν) ἔχων ισχυρὸν φρόνημα, γενναῖόψυχος, ἀτρόμητος, ἐπιθ. τοῦ Ἡρακλέων, ἸΔ. Λ. 324· τῶν Διοσκούρων, Ὁδ. Λ. 299· τοῦ Ὀδυσσέως, Δ. 333., Ρ. 124· τοῦ λέοντος, ΗΔ. Κ. 184· δόδιμαντος ἔχων κρατερόφρονα θυμὸν Ἡσ. Ἐργ. χ. Ἡμ. 146.

κρατερόχειρ, δη, ἡ, ισχυρὸν ἔχων χείρα, Ἄνθ. Π. 9. 210, 4, Εἰλην. Ἐπιγρ. 1034. 20.

κρατερώματα, το, «κρατερώματα μῆτις χαλκοῦ καὶ κασσιτέρου» Ήσυχ.

κρατερώνυξ, ὔχος, δη, (δυνεῖ) ἔχων ισχυρούς, δυνατούς δυνα-χας ἢ ὀτλάς, Ιπποι ΗΔ. Ε. 329., Π. 724· ημίονοι Ω. 277, Ὁδ. Ζ. 253, κτλ.: ἔχοντες ισχυρὸν δυναχ, λύκοι κρατερώνυχες ἥδε λέοντος Κ. 218· — γελο Μάτρων παρ' Ἀθην. 135Β.

κρατεροφί [ᾶ]. Ἐπικ. δοτ. τοῦ κράς, ἸΔ. Κ. 156.

κρατευτακή, ὄν, αἱ βάσεις, ἐφ' ὧν οἱ ὀδελοὶ τίθενται: πρὸς δητησιν, πάσσος δὲ ἀλός θείοι, κρατευτακής επαίρας, «τῶν βάσεων, ὃ ἔστι τῶν λίθων ἐφ' ὧν οἱ ὀδελοὶ τίθενται ὀπτωμένων τῶν κρεῶν» Σχόλ., ἸΔ. Ι. 214, ἐνθα τὸ Spitzn· μολύδιναι κρ. Εύπολ. ἐν «Κόλαξι 22: — ὡσαύτως κρατευτηρίον, τό, ἡ κρατευτήρια, τά, Πολ. 22· — ὡσαύτως κρατευτηρίον, τό, ἡ κρατευτήρια, τά, Κρ. 89, 1', 97.

κρατεύειν: μέλλ. — θῶμα. — Μέσ. ἀρ. ἐπει-κρατησάμενοι Γαλην.

— Πιθ. μέλλ. κρατηθήσομαι Θουκ. 3. 30· (κράτος) Εἶμαι ισχυρός, κραταῖς, δυνατοῖς δύειν, ἸΔ. ἀπόλ., ἔχων τὸ κράτος, τὴν ἔτουσαν, βασιλεύων, Ἡλίδα· θύι κρατεύσιν! Ἐπειο! Οδ. Ν. 275., Ο. 298· μέγα κρατέων ἡνασσος, μετὰ μεγάλη ἔτουσίας, ἸΔ. Π. 172· ἀπάς δὲ τραχύς, δυτίς ἀν νέον κρατή Αἰσχύλ. Πρ. 35· δ κρατῶν, ὁ κύβερνων, δύστ. ἐν Ἀγ. 951, 1664, Σοφ. Ἀντ. 738., κτλ., πρβλ. θώπωτα· οἱ κρατοῦντες Αἰσχύλ. Χο. 265, Σοφ. Ο. Τ. 530, κτλ.: τὸ κρατοῦν Εύρ. Ἀνδρ. 133, Πλάτ. Νόμ. 714C· ἡ κρατοῦσα, ἡ ὄκοδεσποινα, Αἰσχύλ. Χο. 734. 2) παρὰ ποιηταῖς μετὰ δοτ., ἔχων ισχύν, ἡγεμονεύειν μεταξύ, μέγα κρατέεις νεκύσσιν, ἔχεις μέγα κράτος, μεγάλην ισχύν, Ὁδ. Δ. 485· ἀνδράσις καὶ θεοῖσι Π. 265 ὡσαύτως κρ. Φθίτα, βασιλεύων ἐν., Πινδ. Ν. 4. 81· ἐν Ἰλιάδι χθονι Εύρ. Ἡλ. 4· πρόλ. δάνσσων. 3) μετὰ γεν., εἶμαι κύρως τίνος, κυβερνήτης, δεσπότης, ἥγειρων ἐπὶ τίνος, πάντων Ἀργείων, πάντων ΗΔ. Α. 79, 288, πρβλ. Οδ. Ο. 274, Αἰσχύλ. Πρ. 150, κτλ.: κρ. δωμάτων δύστ. ἐν Ἀγ. 1673· δπλων Σοφ. ΑΣ. 1337· κρ. βίου, εἶμαι κύρως ... Ἀνδρον. 18. 5· κ. αὐτοῦ Σοφ. ΑΣ. 1099, πρβλ. Ο. Κ. 405, Ἀντιφῶν. 132. 31· ἥδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν Πλάτ. Συμπ. 196C, κτλ.: τῶν πραγμάτων Δημ. 25, τελ.: εἰς τὸ μήποτε δργήν μη πειθεσθαι τοῖς νόμοις κρατήσαι, εἰς τὸ νὰ μη ὑπερισπων ποτὲ ἡ ὄργη οὐτῶς ὧστε νὰ μη πειθεῖται εἰς τοὺς νόμους, Σεν. Λακ. 4, 6. 2) Τικών, κατισχύω, ὑπερισχύω, ἀπολ., Αἰσχύλ. ἐν Ἀγ. 324, κτλ.: πολλῶ ἐκράτησαν Ἡρόδ. 5, 77· εἰ τὰ τοῦ Μήδου κρατήσεις Τον. 3. 62· δη μη πειθεμενος κρατεῖ Πλάτ. Φαιδρ. 272B· ἐνθα τάγαι· δές κρατεῖ Διφιλ ἐν Δῆλο. 29, κτλ.: μετὰ δοτ. τρόπου, κρ. γνώμῃ, ὑπερισχύω διὰ τῆς τνώμης μου, Ἡρόδ. 9. 42· πάλα, Ιπποδρομίδα Πινδ. Ο. 8. 26, I. 3. 21· τὴ μάχη Εύρ. Ἡρ. Μαιν. 612· ταῖς ναυσι Αριστοφ. Ἀχ. 648· ὡσαύτως, θουρίψ ἐν Ἀρει Σοφ. ΑΣ. 614· ἐν τοῖς πολέμοις Αριστοφ. ΠΠ. 184· ὡσαύτως μετά συστοιχ. αἰτ., κρ. νικηθεί Εύρ. ἐν Βγκ. εἰς Λυρ. σ. 434· τὸν ἄγωνα Δημ. 520, τελ.: τὴν μάχην διόδ. 18. 30· πάντα, εἰς δῆλα τὰ πράγματα, Σοφ. Ο. T. 1522· πρβλ. νικάω ἐν τελ.: οἱ κρατοῦντες, οἱ νικηταί, Σεν. Ἀν. 3. 2, 26, κτλ.: (φράσις ἦν οἱ Ἐκκλ. συγγραφεῖς ἐφρημοσαν εἰς τοὺς Χριστιανούς, πιθανῶς ἐπὶ τῆς πρὸς Θεός. Β' 2. 15): ἀντίθετ. τελ: οἱ κρατοῦντει, Αριστ. Πολ. 1. 6, 1· τὸ κρατοῦν, ἡ κυβερνώσα ἀρχή, ἔνσαίτε, δύναμις, αὐτοῦ 3. 6) εἰ. μει: ἀνώτερος, πιθήθους ἔκατι Αἰσχύλ. Πέρσ. 338. γ) ἔχω δι-καίου, φρων ὅρθος, δη μη πειθεμενος κρατεῖ Πλάτ. Φαιδρ. 272B·

— εἶμαι δ ἄριστος, Κριταὶ 1. 7.

δ) ἐπὶ φημῶν, κτλ., ἐπι-κρατῶ, γίνομαι κοινός: φάτις κρατεῖ Αἰσχύλ. Ικέτ. 295· Σοφ. ΑΣ. 978, πρβλ. Αἰσχύλ. Πέρσ. 738· νόμιμα δὲ τὰ Χαλκιδικά ἐκράτησεν Θουκ. 6. 5· κρατεῖ φήμη Πολύβ. 9. 26, 11· (οὐτω καὶ ἐν τῷ μέσῳ τύπῳ, δεῖ τοῦτα κρατεῖσθαι) Αριστ. Πολ. 7. 13, 2, πρβλ. Ποιητ. 18, 11, (ἐνθα τὰ Ἀντηραφα κροτεῖσθαι). 2) μετά πάπα, υπερισχύω ὥστε .., κρατοῦντες ὥστε μη τὰς πύλας ἀνοίγεσθαι Θουκ. 4. 104· — ἀπρος., κατθανεῖν κρατεῖ, εἰναις καλλίτερον να .., Αἰσχύλ. Αγ. 1364· κρατεῖ μη γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι Εύρ. Ἐπ. 212. 3) μετα γεν., νικῶ, ὑπερισχύω, τῶν ἔναντινων Σοφ. Αποστ. 106, πρβλ. Ο. Κ. 646, Αἰσχύλ. Θήβ. 960, κτλ.: κρ. τίνος τὸν ἄγωνα Φιλόστρ. 677· μεταφ., κρ. τῆς διαβολῆς, νικῶ αὐτήν, Λυσα. 156. 58· δὲ λόγος τοῦ ἔργου ἐκράτει, ὑπερέβανεν, οὔτερον, Μενάνδρ. 1. 69· φύσις .. τῶν διαδημάτων κρατεῖ, εἰναις καλλίτερα, Μενάνδρ. ἐν Μονοστίχ. 213, πρβλ. 169· — επὶ ἐδεσμάτων, νικῶ αὐτά, τὰ «χωνεύων», Μνησθ. παρ' Ἀθην. 54B, Φιλοτεμ. αὐτόδι 79C· τῆς τροφῆς μη μαρτυρίσθησης Πλούτ. 2. 654B. 4) μετ' αἴτ., νικῶ, κυριεύων, ὑπερτερόν, ὑπερβάλλον, Πινδ. Ν. 10. 46, Αἰσχύλ. Πρ. 213, Θήβ. 189, Εύρ. Ἀλκ. 490, Αριστοφ. Νεφ. 1346, Ὁρην. 419, Σεν. Ἀν. 7. 6, 32, κτλ.: τὴ μάχη, τῷ πολέμιων τὰ θουκ. 6. 2, Αἰσχύλ. 32. 14· τῷ λόγῳ τίνα Αριστοφ. Σφ. 539· πάχει μάκει τε .. Πινδ. Π. 4. 436, πρβλ. Σεν. Ἃπ. 11. 5· κρατεῖ δὲ δὲ τῆς ἡδονῆς [βίος] τὸν τῆς φρονήσεως ΙΙΙάτ. Φιληθ. 11E· — Εύρ. η. 2, 411· μηδενὸς δὲ αὐτ. 9. 16· σέδεν Αἰσχύλ. Ικέτ. 387· τῆς γῆς θουκ. 3. 6· ναυσι τὸ θαλάσσης Πλάτ. Μενέτ. 239Ε· κρ. τῆς λέξεως, κατέχω, εἶμαι κύριος τῆς γλώσσης, Ἀθην. 275B.

IV. λαμένων, πιάνω, «κρατῶ», «βαστῶ», τῆς χειρὸς Εύαγγ. κ. Μαθ. 8', 25, κτλ.: τινά τῆς χειρὸς, «πάπο τὸ χέρι», Εύαγγ. κ. Μάρκ. 8'. 27. 2) μετ' αἴτ., πράγμα, καταλαμβάνων, κυριεύων τε καὶ κρατῶ αὐτό, κυρίως διὰ τῆς βίας, πᾶσαν σιαίν Αἰσχύλ. Ικέτ. 255· θρόνων Σοφ. Ο. Κ. 1381· «πιάνω», συλλαμβάνων, κρατῶ ισχυρῶς, τινά Βατραχομοιχα. 63. 236, Πολύθ. 8. 20, 8, Καιν. Διαθ.: — υποστηρίκων, διατηρῶ, τινά Διον. Αλ. 4. 38· — διατηρῶ στρατιωτικήν τινα θέσιν, Σεν. Ἀν. 5. 6, 7· — κατέχω ἐν τῇ χειρὶ, ἔχω, κρατῶ, τι Πλούτ. 2. 99D, Αθην. 280C. 5) κυθερῶν, διοικῶ, διοίκηση, Εύρ. 10, πρβλ. Εύρ. Εξάδ. 282· — Παθ., διστ. γάρ ἐστιν ἐνθέδος αἰσχρά τῷ νόμῳ .., Αριστοφ. Ορ. 755· κρατεῖσθαι ὑπὸ τοῦ προσθεύλεματος Διον.: Αλ. 9. 52· κρατητημα, τό, ὑποστηρίκημα, ἐπὶ ἐπιθέσιον, Γαλην. 12. 232· Αρχ. Χειρουγ. 172. 2) λαβή, «χερούλει», Πρόκλ. παράφρ Πτολ. 36, Εύστ. 115. 21.

κρατήρη, Ἰων. καὶ Ἐπικ. κρητήρη, θρος, δ (κεράννυμι)· — ἀγγεῖον πρὸς κράσιν, κυρίως μέγα καὶ εὐρὺ ἀγγεῖον, ἐν ψι (κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἀρχαίων) οἱ οἵοις ἐκρυπτάτο μετὰ ὄντας καὶ ἔξ οὐ επιτηροῦντο τὰ ποτήρια (ἴδε ἐν λέπ. ἐπάρχομενοι), οίνον δ' ἐκ κρητήρος ἀφουσθέμονι δεπάεσσιν ἐκχειρ. ΙΓ. Γ. 295, πρβλ. 247· κρητήρη δὲ οίνον μιγον αὐτόδι 269· κρητήρας κερασάμενος Οδ. Η. 179., Ν. 50, κτλ.: οίνον ἐμισγον ἐνὶ κρητήρησι καὶ υδρο. Α. 110 (πρβλ. κεράννυμι): οἴνω Σοφ. Ο. Κ. 159, Αριστοφ. Ἐκκλ. 841, Χρηστ. παρά Δημ. 531, 25, κτλ.: — ὡσαύτως πίνοντες κρητήρας, κρατῆρας οἴνου, ΗΔ. Θ. 232· κρητήρα στήσασθαι ἐλεύθερον, «διν εἰσθατο τῷ διτ̄ ὑπέρ εἰσεβρίας Ιστάνεις κρατῆρα οἱ τοὺς πολεμίους ἀπωτάμενοι» (Σχόλ.), Ζ. 528, πρβλ. Οδ. Β. 431· περὶ τῆς φράσεως κρητήρα ἐπιστέψασθαι ποτοῖσι, τοῖς ἐν λέπ. ἐπιστέψων: κρατήρος μέρος μετασχεῖται Αἰσχύλ. Χο. 291· κρατήρας ἐκπίνειν ἐν αὐτ. ἐν Ἀγ. 1397· σπουδὴ τρίτου κρατήρος (ἴδε ἐν λέπ. Αισχύλ. Ι. 2), Σοφ. Ἀριστοφ. 375, κτλ.: — Ο κρατήρος ξαπάτο ἐπὶ τρίποδος ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθουσῇ ἀριστερά τῆς τισίδον, Οδ. Χ. 341· συνήθως ἥτο ἐξ ἀργύρου, ΗΔ. Ψ. 741, Οδ. Ι. 203, κτλ.: ἐντοῦ μετὰ τετράντην τῆς κειλους ἐκ χρυσου, Δ. 615· ἐντοῦ ἀκερουσιωμένου, ΗΔ. Ψ. 219· ἐντοῦτο ἐπὶ ὑποκρητηρίδιον, Ἐπεγραφ. ἐν Σιγείου ἐν Συλλ. Αρχ. 2· πρβλ. πεισόνα ἐν τῷ Λεξικῷ τῶν Ἀρχαιοτήτων. 2) μεταφ., κ. διοιδῶν, ἐν κρήσει παρό Πινδ. ἐπὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ κομβίστος την ὡδὴν αὐτοῦ, Ο. 6. 155· κ. κακῶν, ἐπὶ συκοφάντου, Αριστοφ. Αχ. 936· τοσῶνδε κρατῆρος ἐν δόμοις .. πλήσας κακῶν Αἰσχύλ. Αγ. 1397· αἴτιος κρατῆρα πολιτικοῦ στήσαι, ἐπὶ ἐμ. υλίου πολέμου, Διον. Αλ. 7. 44. 3) κοιλώματα ἔχον τὸ σχήμα ποτηρού, κοιλῶμα ἐντὸς πέτρας, δηλ. βράχου, Σοφ. Ο. Κ. 1593, πρβλ. Πλάτ. Φαιδ. 111D. 2) τὸ στόμιον τῆς φαστείου, πρβλ. Αριστ. Π. Κόσμο. 4. 201, Πολύβ. 34. 11, 12, Λουκ., κτλ.

κρατητηζω: μέλλ. — ζεω, πίνω ἐκ τοῦ κρατῆρος, δηλ. πίνω ὅμερως, ὃς τὰ νῦν πίνω μετὰ τὴν κανάταν, Σωφ. παρ' Αθην. 304B.

II. ἀναμιγνύων κρατῆρα οἴνου, Δ. Β. 274· ιστάνεις δια-κρατητηζω: μέλλ. — ζεω, πίνω ἐκ τοῦ κρατῆρος, δηλ. πίνω ὅμερως, ὃς τὰ νῦν πίνω μετὰ τὴν κανάταν, Σωφ. παρ' Αθην. 304B.

II. ἀναμιγνύων κρατῆρα οἴνου, Δ. Β. 274· ιστάνεις δια-κρατητηζω: μέλλ. — ζεω, πίνω ἐκ τοῦ κρατῆρος, δηλ. πίνω ὅμερως, δη μη πειθεμενος κρατεῖ Πλάτ. Φαιδρ. 272B·

— Επίγραφ. ἐν Σιγείου ἐν Συλλ. Αρχ. 2· πρβλ. πεισόνα ἐν τῷ Λεξικῷ τῶν Ἀρχαιοτήτων. 2) μεταφ., κ. διοιδῶν, ἐν κρήσει παρό Πινδ. ἐπὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ κομβίστος την ὡδὴν αὐτοῦ, Ο. 6. 155· κ. κακῶν, ἐπὶ συκοφάντου, Αριστοφ. Αχ. 936· τοσῶνδε κρατῆρος ἐν δόμοις .. πλήσας κακῶν Αἰσχύλ. Αγ. 1397· αἴτιος κρατῆρα πολιτικοῦ στήσαι, ἐπὶ ἐμ. υλίου πολέμου, Διον. Αλ. 7. 44.

II. κοιλώματα ἔχον τὸ σχήμα ποτηρού, κοιλῶμα ἐντὸς πέτρας, δηλ. βράχου, Σοφ. Ο. Κ. 1593, πρβλ. Πλάτ. Φαιδ. 111D. 2) τὸ στόμιον τῆς φαστείου, πρβλ. Αριστ. Π. Κόσμο. 4. 201, Πολύβ. 34. 11, 12, Λουκ., κτλ.

κρατητηζω: μέλλ. — ζεω, πίνω ἐκ τοῦ κρατῆρος, δηλ. πίνω ὅμερως, δη μη πειθεμενος κρατεῖ Πλάτ. Φαιδρ. 272B·

κρατητηζω: μέλλ. — ζεω, πίνω ἐκ τοῦ κρατῆρος, δηλ. πίνω ὅμερως, δη μη πειθεμενος κρατεῖ Πλάτ. Φαιδρ. 272B·